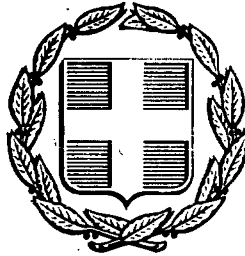

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 186

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1979 *(1)*

Κύρωση Σύμβασης για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικώς επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα μετά των τριών Πρωτοκόλλων και της συνημμένης απόφασης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28, παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικώς επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα μετά των τριών Πρωτοκόλλων και της συνημμένης απόφασης που συνήφθη στη Γενεύη στις 10 Οκτωβρίου 1980, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF CERTAIN CONVENTIONAL WEAPONS WHICH MAY BE DEEMED TO BE EXCESSIVELY INJURIOUS OR TO HAVE INDISCRIMINATE EFFECTS

The High Contracting Parties,

Recalling that every State has the duty, in conformity with the Charter of the United Nations, to refrain in its international relations from the threat or use of force against the sovereignty, terriotorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

Further recalling the general principle of the protection of the civilian population against the effects of hostilities,

Basing themselves on the principle of international law that the right of the parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, and on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and material and methods of warfare of a mature to cause superfluous injury or unnecessary suffering,

Also recalling that it is prohibited to employ methods or means of warfare which are intended, of may be expected, to cause widespread, long–term and severe damage to the natural environment,

Confirming their determination that in cases not covered by this Convention and its annexed Protocols or by other international agreements, the civilian population and the combatants shall at all times remain under the protection and authority of the principles of international law derived from established custom, from the principles of humanity and from the dictates of public conscience,

Desiring to contribute to international detente, the ending of the arms race and the building of confidence among States, and hence to the realization of the aspiration of all peoples to live in peace,

Recognizing the importance of pursuing every effort which may contribute to progress towards general and complete disarmament under strict and effective international control,

Reaffirming the need to continue the codification and progressive development of the rules of international law applicable in armed conflict,

Wishing to prohibit or restrict further the use of certain conventional weapons and believing that the positive results achieved in this area may facilitate the main talks on disarmament with a view to putting an end to the production, stockpiling and proliferation of such weapons,

Emphasizing the desirability that all States become parties to this Convention and its annexed Protocols, especially the militarily significant States,

Bearing in mind that the General Assembly of the United Nations and the United Nations Disarmament Commission may decide to examine the question of a possible broadening of the scope of the prohibitions and restrictions contained in this Convention and its annexed Protocols,

Further bearing in mind that the Committee on Disarmament may decide to consider the question of adopting further measures to prohibit or restrict the use of certain conventional weapons,

Have agreed as follows:

Article 1

Scope of application

This Convention and its annexed Protocols shall apply in the situations referred to in Article 2 common to the Geneva Conventions of 12 August 1949 for the Protection of War Victims, including any situation described in paragraph 4 of Article 1 of Additional Protocol I to these Conventions.

Article 2

Relations with other international agreements

Nothing in this Convention or its annexed Protocols shall be interpreted as detracting from other obligations imposed upon the High Contracting Parties by international humanitarian law applicable in armed conflict.

Article 3

Signature

This Convention shall be open for signature by all States at United Nations Headquarters in New York for a period of twelve months from 10 April 1981.

Article 4

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by Signatories. Any State which has not signed this Convention may accede to it.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

3. Expressions of consent to be bound by any of the Protocols annexed to this Convention shall be optional for each State, provided that at the time of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of this Convention or of accession thereto, that State shall notify the Depositary of its consent to be bound by any two or more of these Protocols.

4. At any time after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of this Convention or of accession thereto, a State may notify the Depositary of its consent to be bound by any annexed Protocol by which it is not already bound.

5. Any Protocol by which a High Contracting Party is bound shall for that Party form an integral part of this Convention.

Article 5

Entry into force

1. This Convention shall enter into force six months after the date of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force six months after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. Each of the Protocols annexed to this Convention shall enter into force six months after the date by which twenty States have notified teir consent to be bound by it in accordance with paragraph 3 or 4 of Article 4 of this Convention.

4. For any State which notifies its consent to be bound by a Protocol annexed to this Convention after the date by which twenty States have notified their consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force six months after the date on which that State has notified its consent so to be bound.

Article 6

Dissemination

The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of armed conflict, to disseminate this Convention and those of its annexed Protocols by which they are bound as widely as possible in their respective countries and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military instruction, so that those instruments may become known to their armed forces.

Article 7

Treaty relations upon entry into force of this Convention

1. When one of the parties to a conflict is not bound by an annexed Protocol, the parties bound by this Convention and that annexed Protocol shall remain bound by them in their mutual relations.

2. Any High Contracting Party shall be bound by this Convention and any Protocol annexed thereto which is in force for it, in any situation contemplated by Article 1, in relation to any State which is not a party to this Convention or bound by the relevant annexed Protocol, if the latter accepts and applies this Convention or the relevant Protocol, and so notifies the Depositary.

3. The Depositary shall immediately inform the High Contracting Parties concerned of any notification received under paragraph 2 of this Article.

4. This Convention, and the annexed Protocols by which a High Contracting Party is bound, shall apply with respect to an armed conflict against that High Contracting Party of the type referred to in Article 1, paragraph 4, of Additional Protocol I to the Geneva Conventions of 12 August 1949 for the Protection of War Victims:

(a) where the High Contracting Party is also a party to Additional Protocol I and an authority referred to in Article 96, paragraph 3, of that Protocol has undertaken to apply the Geneva Conventions and Additional Protocol I in accordance with Article 96, paragraph 3, of the said Protocol, and undertakes to apply this Convention and the relevant annexed Protocols in relation to that conflict: or

b) where the High Contracting Party is not a party to Additional Protocol I and an authority of the type referred to in subparagraph (a) above accepts and applies the obligations of the Geneva Conventions and of this Convention and the relevant annexed Protocols in relation to that conflict. Such an acceptance and application shall have in relation to that conflict the following effects:

(i) the Geneva Conventions and this Convention and its relevant annexed Protocols are brought into force for the parties to the conflict with immediate effect;

(ii) the said authority assumes the same rights and obligations as those which have been assumed by a High Contracting Party to the Geneva Conventions, this Convention and its relevant annexed Protocols; and

iii) the Geneva Conventions, this Convention and its relevant annexed Protocols are equally binding upon all parties to the conflict.

The High Contracting Party and the authority may also agree to accept and apply the obligations of Additional Protocol I to the Geneva Conventions on a reciprocal basis.

Article 8

Review and amendments

1. (a) At any time after the entry into force of this Convention any High Contracting Party may propose amendments to this Convention or any annexed Protocol by which it is bound. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Depositary, who shall notify it to all the High Contracting Parties, and shall seek their views on whether a conference should be convened to consider the proposal. If a majority, that shall not be less than eighteen of the High Contracting Parties so agree, he shall promptly convene a conference to which all High Contracting Parties shall be invited. States not parties to this Convention shall be invited to the conference as observers.

(b) Such a conference may agree upon amendements which shall be adopted and shall enter into force in the same manner as this Convention and the annexed Protocols, provided that amendments to this Convention may be adopted only by the High Contracting Parties and that amendments to a specific annexed Protocol may be adopted only by the High Contracting Parties which are bound by that Protocol.

2. (a) At any time after the entry into force of this Convention any High Contracting Party may propose additional protocols relating to other categories of conventional weapons not covered by the existing annexed protocols. Any sych proposal for an additional protocol shall be communicated to the Depositary, who shall notify it to all the High Contracting Parties in accordance with subparagraph 1 (a) of this Article. If a majority, that shall not be less than eighteen of the High Contracting Parties so agree, the Depositary shall promptly convene a conference to which all States shall be inveted.

(b) Such a conference may agree, with the full participation of all States represented at the conference, upon additional protocols which shall be adopted in the same manner as this Convention, shall be annexed thereto and shall enter into force as provided in paragraphs 3 and 4 of Article 5 of this Convention.

3. (a) If, after a period of ten years following the entry into force of this Convention, no conference has been convened in accordance with subparagraph 1 (a) or 2 (a) of this Article, any High Contracting Party may request the Depositary to convene a conference to which all High Contracting Parties shall be invited to review the scope and operation of this Convention and the Protocols annexed thereto and to consider any proposal for amendments of this Convention or of the existing Protocols. States not parties to this Convention shall be invited as observers to the conference. The conference may agree upon amendments which shall be adopted and enter into force in accordance with subparagraph 1 (b) above.

(b) At such conference consideration may also be given to any pro-

posal for additional protocols relating to other categories of conventional weapons not covered by the existing annexed Protocols. All States represented at the conference may participate fully in such consideration. Any additional protocols shall be adopted in the same manner as this Convention, shall be annexed thereto and shall enter into force as provided in paragraphs 3 and 4 of Article 5 of this Convention.

(c) Such a conference may consider whether provision should be made for the convening of a further conference at the request of any High Contracting Party if, after a similar period to that referred to in subparagraph 3 (a) of this Article, no conference has been convened in accordance with subparagraph 1 (a) or 2 (a) of this Article.

Article 9

Denunciation

1. Any High Contracting Party may denounce this Convention or any of its annexed Protocols by so notifying the Depositary.

2. Any such denunciation shall only take effect one year after receipt by the Depositary of the notification of denunciation. If, however, on the expiry of that year the denouncing High Contracting Party is engaged in one of the situations referred to in Article 1, the Party shall continue to be bound by the obligations of this Convention and of the relevant annexed Protocols until the end of the armed conflict or occupation and, in any case, until the termination of operations connected with the final release, repatriation or re-establishment of the persons protected by the rules of international law applicable in armed conflict, and in the case of any annexed Protocol containing provisions concerning situations in which peace-keeping, observation or similar functions are performed by United Nations forces or missions in the area concerned, until the termination of those functions.

3. Any denunciation of this Convention shall be considered as also applying to all annexed Protocols by which the denouncing High Contracting Party is bound.

4. Any denunciation shall have effect only in respect of the denouncing High Contracting Party.

5. Any denunciation shall not affect the obligations already incurred, by reason of an armed conflict, under this Convention and its annexed Protocols by such denouncing High Contracting Party is respect of any act comitted before this denunciation becomes effective.

Article 10

Depositary

1. The Secretary - General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention and of this annexed Protocols.

2. In addition to his usual functions, the Depositary shall inform all States of:

(a) signatures affixed to this Convention under Article 3;

(b) deposits of instruments of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention deposited under Article 4;

(c) notifications of consent to be bound by annexed Protocols under Article 4;

(d) the dates of entry into force of this Convention and of each of its annexed Protocols under Article 5; and

(e) notifications of denunciation received under Article 9 and their effective date.

Article 11

Authentic texts

The original of this Convention with the annexed Protocols, of which the Arabic, Chinese, English, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary, who shall transmit certified true copies thereof to all States.

PROTOCOL ON NON-DETECTABLE FRAGMENTS
(Protocol I)

It is prohibited to use any weapon the primary effect of which is to injure by fragments which in the human body escape detection by X-rays.

PROTOCOL ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF MINES, BOOBY-TRAPS AND OTHER DEVICES (Protocol II)

Article 1

Material scope of application

This Protocol relates to the use on land of the mines, booby-traps and other devices defined herein, including mines laid to interdict beaches, waterway crossings or river crossings, but does not apply to the use of antiship mines at sea or in inland waterways.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Protocol:

1. «Mine» means any munition placed under, on or near the ground or other surface area and designed to be detonated or exploded by the presence, proximity or contact of a person or vehicle, and «remotely delivered mine» means any mine so defined delivered by artillery, rocket, mortar or similar means or dropped from an aircraft.

2. «Booby-trap» means any device or material which is designed, constructed or adapted to kill or injure and which functions unexpectedly when a person disturbs or approaches an apparently harmless object or performs an apparently safe act.

3. «Other devices» means manually-emplaced munitions and devices designed to kill, injure or damage and which are actuated by remote control or automatically after a lapse of time.

4. «Military objective» means, so far as objects are concerned, any object which by its nature, location, purpose or use makes an effective contribution to military action and whose total or partial destruction, capture or neutralization, in the circumstances ruling at the time, offers a definite military advantage.

5. «Civilian objects» are all objects which are not military objectives as defined in paragraph 4.

6. «Recording» means a physical, administrative and technical operation designed to obtain, for the purpose of registration in the official records, all available information facilitating the location of minefields, mines and booby-traps.

Article 3

General restrictions on the use of mines, booby-traps and other devices

1. This Article applies to:

(a) mines;

(b) booby-traps; and (c) other devices.

2. It is prohibited in all circumstances to direct weapons to which this Article applies, either in offence, defense or by way of reprisals, against the civilian population as such or against individual civilians.

3. The indiscriminate use of weapons to which this Article applies is prohibited. Indiscriminate use is any placement of such weapons:

(a) which is not on, or directed against, a military objective; or

(b) which employs a method or means of delivery which cannot be directed at a specific military objective; or

(c) which may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated.

4. All feasible precautions shall be taken to protect civilians from the effects of weapons to which this Article applies. Feasible precautions are those precautions which are practicable or practically possible taking into account all circumstances ruling at the time, including humamitarian and military considerations.

Article 4

Restrictions on the use of mines other than remotely delivered mines, booby-traps and other devices in populated areas

1. This Article applies to:

(a) mines other than remotely delivered mines;

(b) booby-traps; and (c) other devices.

2. It is prohibited to use weapons to which this Article applies in any city, town, village or other area containing a similar concentration of civilians in which combat between ground forces is not taking place or does not appear to be imminent, unless either:

(a) they are placed on or in the close vicinity of a military objective belonging to or under the control of an adverse party; or

(b) measures are taken to protect civilians from their effects, for example, the posting of warning signs, the posting of sentries, the issue of warnings or the provision of fences.

Article 5

Restrictions on the use of remotely delivered mines

1. The use of remotely delivered mines is prohibited unless such mines are only used within an area which is itself a military objective or which contains military objectives, and unless:

(a) their location can be accurately recorded in accordance with Article 7 (1) (a); or

(b) an effective neutralizing mechanism is used on each such mine, that is to say, a self–actuating mechanism which is designed to render a mine harmless or cause it to destroy itself when it is anticipated that the mine will no longer serve the military purpose for which it was placed in position, or a remotely–controlled mechanism which is designed to render harmless or destroy a mine when the mine no longer serves the military purpose for which it was placed in position.

2. Effective advance warning shall be given of any delivery or dropping of remotely delivered mines which may affect the civilian population, unless circumstances do not permit.

Article 6

Prohibition on the use of certain booby–traps

1. Without prejudice to the rules of international law applicable in armed conflict relating to treachery and perfidy, it is prohibited in all circumstances to use:

(a) any booby–trap in the form of an apparently harmless portable object which is specifically designed and constructed to contain explosive material and to detonate when it is distrurbed or approached; or

(b) booby–traps which are in any way attached to or associated with:

(i) internationally recognized protective emblems, signs or signals;

(ii) sick, wounded or dead persons;

(iii) burial or cremation sites or graves;

(iv) medical facilities, medical equipment, medical supplies or medical transportation;

(v) children's toys or other portable objects or products specially designed for the feeding, health, hygiene, clothing or education of children;

(vi) food or drink;

(vii) kitchen utensils or appliances except in military estabishments, military locations or military supply depots;

(viii) objects clearly of a religious nature;

(ix) historic monuments, works of art or places of worship which constitute the cultural or spiritual heritage of peoples;

(x) animals or their carcasses.

2. It is prohibited in all circumstances to use any booby–trap which is designed to cause superfluous injury or unnecessary suffering.

Article 7

Recording and publication of the location of minefields, mines and booby–traps

1. The parties to a confict shall record the location of:

(a) all pre–planned minefields laid by them; and (b) all areas in which they have made large–scale and pre–planned use of booby–traps.

2. The parties shall endeavour to ensure the recording of the location of all other minefields, mines and booby–traps which they have laid or placed in position.

3. All such records shall be retained by the parties who shall:

(a) immediately after the cessation of active hostilities:

(i) take all necessary and appropriate measures, including the use of such records, to protect civilians from the effects of minefields, mines and booby–traps; and either (ii) in cases where the forces of neither party are in the territory of the adverse party, make available to each other and to the Secretary–General of the United Nations all information in their possession conserning the location of minefields, mines and booby–traps in the territory of the adverse party; or (iii) once complete withdrawal of the forces of the parties from the territory of the adverse party has taken place, make available to the adverse party and to the Secretary–General of the United Nations all information in their possession concerning the location of minefields, mines and booby–traps in the territory of the adverse party;

(b) when a United Nations force or mission performs functions in any area, make available to the authority mentioned in Article 8 such information as is required by that Article;

(c) whenever possible, by mutual agreement, provide for the release of information conserning the location of minefields, mines and booby–traps, particularly in agreements governing the cessation of hostilities.

Article 8

Protection of United Nations forces and missions from the effects of minefields, mines and booby–traps

1. When a United Nations force of mission performs functions of peace–keeping, observation or similar functions in any area, each party to the conflict shall, if requested by the head of the United Nations force or mission in that area, as far as it is able:

(a) remove or render harmless all mines or booby–traps in that area;

(b) take such measures as may be necessary to protect the force or mission from the effects of minefields, mines and booby–traps while carrying out its duties; and (c) make available to the head of the United Nations force or mission in that area, all information in the party's possession concerning the location of minefields, mines and booby–traps in that area.

2. When a United Nations fact–finding mission performs functions in any area, any party to the conflict concerned shall provide protection to that mission except where, because of the size of such mission, it cannot adequately provide such protection. In that case it shall make available to the head of the mission the information in its possession concerning the location of minefields, mines and booby–traps in that area.

Article 9

International co–operation in the removal of minefields, mines and booby–traps

After the cessation of active hostilities, the parties shall endeavour to reach agreement, both among themselves and, where appropriate, with other States and with international organizations, on the provision of information and techical and material assistance – including, in appropriate circumstances, joint operations– necessary to remove or otherwise render ineffective minefields, mines and booby–traps placed in position during the conflict.

TECHNICAL ANNEX TO THE PROTOCOL ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF MINES, BOOBY–TRAPS AND OTHER DEVICES
(Protocol II)

Guidelines on recording

Whenever an obligation for the recording of the location of minefields, mines and booby–traps arises under the Protocol, the following guidelines shall be taken into account.

1. With regard to pre–planned minefields and large–scale and pre–planned use of booby–traps:

(a) maps, diagrams or other records should be made in such a way as to indicate the extent of the minefield or booby–trapped area; and

(b) the location of the minefield or booby–trapped area should be specified by relation to the co–ordinates of a single reference point and by the estimated dimensions of the area containing mines and booby–traps in relation to that single reference point.

2. With regard to other minefields, mines and booby–traps laid or placed in position:

In so far as possible, the relevant information specified in paragraph 1 above should be recorded so as to enable the areas containing minefields, mines and booby–traps to be identified.

PROTOCOL ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF INCENDIARY WEAPONS (Protocol III)

Article 1

Definitions

For the purpose of this Protocol:

1. «Incendiary weapon» means any weapon or munition which is primarily designed to set fire to objects or to cause burn injury to persons through the action of flame, heat, or a combination thereof, produced by a chemical reaction of a substance delivered on the target.

(a) Incendiary weapons can take the form of, for example, flame throwers, fougasses, shells, rockets, grenades, mines, bombs and other containers of incendiary substances.

(b) Incendiary weapons do not include:

(i) Munitions which may have incendiary effects, such as illuminants, tracers, smoke or signalling systems;

(ii) Munitions designed to combine penetration, blast or fragmentation effects with an additional incendiary effect, such as armour–piercing projectiles, fragmentation shells, explosive bombs and similar combined–effects munitions in which the incendiary effect is not specifically designed to cause burn injury to persons, but to be used against military objectives, such as armoured vehicles, aircraft and installations or facilities

2. «Concentration of civilians» means any concentration of civilians, be it permanent or temporary, such as in inhabited parts of cities, or inhabited towns or villages, or as in camps or columns of refugees or evacuees, or groups of nomads.

3. «Military objective» means, so far as objects are concerned, any object which by its nature, location, purpose or use makes an effective contribution to millitary action and whose total or partial destruction, capture or neutralization, in the circumstances ruling at the time, offers a definite military advantage.

4. «Civilian objects» are all objects which are not military objectives as defined in paragraph 3.

5. «Feasible precautions» are those precautions which are practicable or practically possible taking into account all circumstances ruling at the time, including humanitarian and military considerations.

Article 2

Protection of civilians and civilian objects

1. It is prohibited in all circumstances to make the civilian population as such, individual civilians or civilian objects the object of attack by incendiary weapons.

2. It is prohibited in all circumstances to make any military objective located within a concentration of civilians the object of attack by air–delivered incendiary weapons.

3. It is further prohibited to make any military objective located within a concentration of civilians the object of attack by means of incendiary weapons other than air–delivered incendiary weapons, except when such military objective is clearly separated from the concentration of civilians and all feasible precautions are taken with a view to limiting the incendiary effects to the military objective and to avoiding, and in any event to minimizing, incidental loss of civilian life, injury to civilians and damage to civilian objects.

4. It is prohibited to make forests or other kinds of plant cover the object of attack by incendiary weapons except when such natural elements are used to cover, conceal or camouflage combatants or other military objectives, or are themselves military objectives.

Resolution on Small–calibre Weapon Systems Adopted by the Conference at this 7th plenary meeting, 23 September 1979

The United Nations Conference on Prohibitions or Restrictions of Use of Certain Conventional Weapons, Recalling United Nations General Assembly resolution 32/152 of 19 December 1977,

Aware of the continuous development of small– calibre weapon systems (i.e., arms and projectiles),

Anxious to prevent an unnecessary increase of the injurious effects of such weapon systems,

Recalling the agreement embodied in The Hague Declaration of 29 July 1899, to abstain, in international armed conflict, from the use of bullets which expand or flatten easily in the human body.

Convinced that it is desirable to establish accurately the wounding effects of current and new generations of small calibre weapon systems including the various parameters that affect the energy transfer and the wounding mechanism of such systems,

1. Takes note with appreciation of the intensive rescarch carried out nationally and internationally in the area of wound ballistics, in particular relating to small–calibre weapon systems, as documented during the Conference;

2. Considers that this research and the international discussion on the subject has led to an increased understanding of the wounding effects of small–calibre weapon systems and of the parameters involved;

3. Believes that such research including testing of small–calibre weapon systems, should be continued with a view to developing standardized assessment methodology relative to ballistic parameters and medical effects of such systems;

4. Invites Governments to carry out further research, jointly of individually, on the wounding effects of small–calibre weapon systems and to communicate, where possible, their findings and conclusions;

5. Welcomes the announcement that an international scientific symposium on wound ballistics will be held in Gothenburg, Sweden, in late 1980 or in 1981, and hopes that the results of the symposium will be made available to the United Nations Disarmament Commission, the Committee on Disarmament and other interested fora;

6. Appeals to all Governments to exercise the utmost care in the development of small–calibre weapon systems, so as to avoid an unnecessary escalation of the injurious effects of such systems.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ Η ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΙΒΛΑΒΗ Η ΟΤΙ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη,

Υπενθυμίζοντας ότι κάθε Κράτος έχει καθήκον, σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμ. Εθνών, να απέχει στις διεθνείς του σχέσεις από την απειλή ή τη χρήση βίας κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οιουδήποτε Κράτους, ή από οποιονδήποτε άλλον τρόπο που δεν συνάδει προς τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών,

Υπενθυμίζοντας ακόμη τη γενική αρχή της προστασίας του άμαχου πληθυσμού από τις συνέπειες των εχθροπραξιών,

Βασιζόμενα στην αρχή του διεθνούς δικαίου σύμφωνα προς την οποία δεν είναι απεριόριστο το δικαίωμα των μερών σε μία ένοπλη σύρραξη να επιλέγουν πολεμικές μεθόδους ή μέσα, και στην αρχή που απαγορεύει τη χρήση στις ένοπλες συρράξεις, όπλων, βλημάτων, υλικού και πολεμικών μεθόδων του είδους που προκαλούν υπερβολικό τραυματισμό ή περιττό πόνο,

Υπενθυμίζοντας επίσης ότι απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται πολεμικές μέθοδοι ή μέσα που έχουν σκοπό ή που ενδέχεται να προκαλέσουν ευρεία, μακροπρόθεσμη και σοβαρή ζημία στο φυσικό περιβάλλον,

Επιβεβαιώνοντας την αποφασιστικότητά τους στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα ή από άλλες διεθνείς συμφωνίες, ο άμαχος πληθυσμός και οι μάχιμοι να παραμένουν πάντοτε υπό την προστασία και τη δικαιοδοσία των αρχών του διεθνούς δικαίου όπως αυτό πηγάζει από το έθιμο, τις ανθρωπιστικές αρχές και τις υπαγορεύσεις της κοινής συνειδήσεως,

Επιθυμώντας να συμβάλουν στη διεθνή ύφεση, στον τερματισμό του ανταγωνισμού των εξοπλισμών και στην οικοδόμηση κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ των Κρατών, και κατά συνέπεια στην πραγματοποίηση της επιθυμίας όλων των λαών να ζούν ειρηνικά,

Αναγνωρίζοντας τη σημασία καταβολής κάθε προσπάθειας που μπορεί να συμβάλει στην πορεία προς ένα γενικό και πλήρη αφοπλισμό κάτω από αυστηρό και αποτελεσματικό διεθνή έλεγχο.

Διακηρύσσοντας εκ νέου την ανάγκη να συνεχισθεί η κωδικοποίηση και η προοδευτική ανάπτυξη των κανόνων του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται σε μία ένοπλη σύρραξη,

Εκφράζοντας την ευχή να απαγορευθεί ή να περιοριστεί περαιτέρω η χρήση ορισμένων συμβατικών όπλων και πιστεύοντας ότι η επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων στον τομέα αυτόν μπορεί να διευκολύνει τις βασικές συνομιλίες για τον αφοπλισμό με προοπτική να τεθεί τέλος στην πα-

ραγωγή, στην αποθήκευση και στη διάδοση παρόμοιων όπλων,

Υπογραμμίζοντας την επιθυμία να συμμετάσχουν στην παρούσα Σύμβαση και στα συνημμένα Πρωτόκολλα αυτής όλα τα Κράτη, ειδικά δε τα σημαντικά από στρατιωτικής άποψης Κράτη,

Έχοντας υπόψη ότι η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών και η Επιτροπή Αφοπλισμού των Ηνωμ. Εθνών μπορεί να αποφασίσουν τη μελέτη μιάς πιθανής διεύρυνσης του πεδίου των απαγορεύσεων και των περιορισμών που περιέχονται στην παρούσα Σύμβαση και στα συνημμένα Πρωτόκολλα αυτής,

Έχοντας ακόμη υπόψη ότι η Επιτροπή Αφοπλισμού μπορεί να αποφασίσει να εξετάσει την περίπτωση υιοθέτησης περαιτέρω μέτρων απαγόρευσης ή περιορισμού της χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων.

Αποφάσισαν τα εξής:

Άρθρο 1

Πεδίο Εφαρμογής

Η παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σ' αυτή Πρωτόκολλα θα εφαρμόζονται στις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 κοινό στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12 Αυγούστου 1949 για την Προστασία των Θυμάτων Πολέμου, συμπεριλαμβανομένης κάθε κατάστασης που περιγράφεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 του Πρόσθετου Πρωτόκολλου Ι στις Συμβάσεις αυτές.

Άρθρο 2

Σχέσεις με άλλες διεθνείς συμβάσεις

Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση ή στα συνημμένα σε αυτή Πρωτόκολλα δεν πρέπει να ερμηνευτεί κατά τρόπο που να περιορίζει άλλες υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη βάσει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που εφαρμόζεται στην περίπτωση ένοπλης σύρραξης.

Άρθρο 3

Υπογραφή

Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή προς υπογραφή για όλα τα Κράτη στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών στη Ν. Υόρκη για μία περίοδο δώδεκα μηνών που θα αρχίσει στις 10 Απριλίου 1981.

Άρθρο 4

Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Υπογράφοντα Κράτη. Κράτη που δεν υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση μπορούν να προσχωρήσουν σ' αυτή.

2. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στο Θεματοφύλακα.

3. Οι δηλώσεις αποδοχής δέσμευσης από οποιοδήποτε από τα Πρωτόκολλα που επισυνάπτονται στην παρούσα Σύμβαση, θα είναι προαιρετικές για κάθε Κράτος, υπό τον όρο ότι κατά το χρόνο κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της παρούσας Σύμβασης ή της προσχώρησης σ' αυτή, το Κράτος θα κοινοποιεί στο Θεματοφύλακα την αποδοχή δέσμευσης από οποιαδήποτε δύο ή περισσότερα από τα εν λόγω Πρωτόκολλα.

4. Σε οποιονδήποτε χρόνο μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της παρούσας Σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτή, ένα Κράτος μπορεί να κοινοποιήσει στο Θεματοφύλακα την αποδοχή δέσμευσης από οποιοδήποτε συνημμένο Πρωτόκολλο από το οποίο δεν δεσμεύεται ήδη.

5. Κάθε Πρωτόκολλο από το οποίο δεσμεύεται ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος, θα αποτελεί για το Μέρος αυτό αναπόσπαστο τμήμα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εικοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος που καταθέτει έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εικοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η παρούσα Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ έξι μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος κατέθεσε το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

3. Καθένα από τα προσαρτώμενα στην παρούσα Σύμβαση Πρωτόκολλα θα τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία είκοσι Κράτη θα έχουν κοινοποιήσει την αποδοχή δέσμευσης από το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 ή 4 του άρθρου 4 της παρούσας Σύμβασης.

4. Για κάθε Κράτος που κοινοποιεί την αποδοχή δέσμευσης από ένα Πρωτόκολλο, το οποίο είναι συνημμένο στην παρούσα Σύμβαση, μετά την ημερομηνία κατά την οποία είκοσι Κράτη έχουν κοινοποιήσει την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτό, το Πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος αυτό έχει κοινοποιήσει την αποδοχή δέσμευσης.

Άρθρο 6

Διάδοση

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση, σε καιρό ειρήνης όσο και σε καιρό ένοπλης σύρραξης, να διαδίδουν την παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σε αυτή Πρωτόκολλα, από τα οποία δεσμεύονται, κατά τον ευρύτερο δυνατό τρόπο τις αντίστοιχες χώρες τους, ειδικότερα δε, να περιλαμβάνουν τη μελέτη τους στα προγράμματα στρατιωτικής εκπαίδευσης έτσι ώστε τα κείμενα αυτά να καθίστανται γνωστά στις ένοπλες δυνάμεις τους.

Άρθρο 7

Συμβατικές σχέσεις κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης

1. Στην περίπτωση που κάποιο από τα εμπλεκόμενα σε μια σύρραξη Κράτη δεν δεσμεύεται από ένα συνημμένο Πρωτόκολλο, τα δεσμευόμενα από την παρούσα Σύμβαση και το εν λόγω συνημμένο Πρωτόκολλο μέρη θα εξακολουθούν να δεσμεύονται στις αμοιβαίες σχέσεις τους από αυτά.

2. Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος θα δεσμεύεται από την παρούσα Σύμβαση και από κάθε συνημμένο σ' αυτή Πρωτόκολλο που ισχύει γι' αυτό, για κάθε περίπτωση που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 σε σχέση με κάθε Κράτος που δεν αποτελεί μέρος της παρούσας Σύμβασης ή δεν δεσμεύεται από το σχετικό συνημμένο Πρωτόκολλο εφ' όσον το τελευταίο δέχεται και εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση ή το σχετικό Πρωτόκολλο και το γνωστοποιεί στο Θεματοφύλακα.

3. Ο Θεματοφύλακας θα πληροφορεί αμέσως τα ενδιαφερόμενα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη σχετικά με κάθε κοινοποίηση που θα λαμβάνει υπό τους όρους της παρ.2 του παρόντος άρθρου.

4. Η παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα Πρωτόκολλα από τα οποία δεσμεύεται ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος θα εφαρμόζονται σε μία ένοπλη σύρραξη εναντίον ενός Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους του είδους που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ι στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12 Αυγούστου 1949, για την Προστασία Θυμάτων Πολέμου:

α) Όπου το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος αποτελεί επίσης μέρος του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ι, μία δε αρχή από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 96, παρ. 3 του Πρωτοκόλλου αυτού έχει αναλάβει την υποχρέωση εφαρμογής των Συμβάσεων της Γενεύης και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ι σύμφωνα προς το άρθρο 96, παρ. 3 του προειρημμένου πρωτοκόλλου και αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει την παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα, σε σχέση με την εν λόγω σύρραξη, ή

β) Όπου το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος δεν αποτελεί μέρος του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ι και μία αρχή του τύπου που αναφέρεται στο παραπάνω εδάφιο (α) αποδέχεται και εφαρμόζει τις υποχρεώσεις των Συμβάσεων της Γενεύης και της παρούσας Σύμβασης και των σχετικών συνημμένων Πρωτοκόλλων σε σχέση με τη σύρραξη αυτή. Μία τέτοια αποδοχή και εφαρμογή θα έχει σε σχέση με την εν λόγω σύρραξη τις παρακάτω συνέπειες:

Ι) Οι Συμβάσεις της Γενεύης και η παρούσα Σύμβαση και τα σχετικά συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα τίθενται άμεσα σε ισχύ για τα μέρη στη σύρραξη.

ΙΙ) Η προειρημμένη αρχή αναλαμβάνει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με εκείνα που ανελήφθησαν από ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στις Συμβάσεις της Γενεύης, στην παρούσα Σύμβαση και στα σχετικά συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα, και

ΙΙΙ) Οι Συμβάσεις της Γενεύης, η παρούσα Σύμβαση και τα σχετικά συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα δεσμεύουν εξ ίσου όλα τα Μέρη στη σύρραξη.

Το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος και η αρχή μπορούν επίσης να συμφωνήσουν να αποδεχθούν και να εφαρμόσουν τις υποχρεώσεις που προβλέπει το Πρόσθετο Πρωτόκολλο Ι στις Συμβάσεις της Γενεύης υπό τον

όρο της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 8

Αναθεώρηση και τροποποιήσεις

1. (α) Σε οποιονδήποτε χρόνο μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να προτείνει τροπολογίες στην παρούσα Σύμβαση ή σε οποιοδήποτε συνημμένο Πρωτόκολλο από το οποίο δεσμεύεται. Κάθε πρόταση για τροποποίηση θα ανακοινώνεται στο Θεματοφύλακα, ο οποίος θα την κοινοποιεί σε όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και θα ζητά τις απόψεις τους για το αν πρέπει να συγκληθεί διάσκεψη για να εξετάσει την πρόταση. Αν συμφωνεί με αυτό μία πλειοψηφία όχι μικρότερη από δεκαοκτώ εκ των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, θα συγκαλέσει αμέσως διάσκεψη στην οποία θα προσκληθούν όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη. Τα Κράτη που δεν συμμετέχουν στη Σύμβαση αυτή θα προσκληθούν στη σύνοδο ως παρατηρητές.

(β) Μία τέτοια διάσκεψη μπορεί να συμφωνήσει σχετικά με τις τροποποιήσεις που θα υιοθετηθούν και θα τεθούν σε ισχύ με τον ίδιο τρόπο όπως η παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα υπό τον όρο ότι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης μπορούν να υιοθετηθούν μόνο από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και ότι τροποποιήσεις σε ένα συγκεκριμένο συνημμένο Πρωτόκολλο μπορεί να υιοθετηθούν μόνο από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη που δεσμεύονται από το Πρωτόκολλο αυτό.

2. (α) Σε οποιονδήποτε χρόνο μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να προτείνει πρόσθετα Πρωτόκολλα, σχετικά με άλλες κατηγορίες συμβατικών όπλων που δεν καλύπτονται από τα υφιστάμενα Πρωτόκολλα.

Κάθε τέτοια πρόταση περί πρόσθετου Πρωτοκόλλου θα ανακοινώνεται στο Θεματοφύλακα, ο οποίος θα την κοινοποιεί σε όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα προς την παρ. 1, εδάφιο (α) του άρθρου αυτού. Άν συμφωνήσει σχετικά μία πλειοψηφία όχι μικρότερη από δεκαοκτώ από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, ο Θεματοφύλακας θα συγκαλέσει αμέσως μία διάσκεψη στην οποία θα προσκληθούν όλα τα Κράτη.

(β) Μία τέτοια διάσκεψη μπορεί να συμφωνήσει με την πλήρη συμμετοχή όλων των Κρατών που εκπροσωπούνται στη διάσκεψη πάνω σε πρόσθετα Πρωτόκολλα που θα υιοθετηθούν κατά τον ίδιο τρόπο όπως η παρούσα Σύμβαση, θα επισυναφθούν σ' αυτήν και θα τεθούν σε ισχύ σύμφωνα προς τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 5 της παρούσας Σύμβασης.

3. (α) Άν μετά μία περίοδο δέκα ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης δεν έχει συγκληθεί διάσκεψη σύμφωνα προς την παράγραφο 1 εδάφιο (α) ή παράγραφο 2, εδάφιο (α) του παρόντος άρθρου, κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από το Θεματοφύλακα να συγκαλέσει διάσκεψη στην οποία θα προσκληθούν όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη για να αναθεωρήσει το εύρος και τη λειτουργία της παρούσας Σύμβασης και των συνημμένων σ' αυτήν Πρωτοκόλλων και να εξετάσει κάθε πρόταση περί τροποποιήσεων της παρούσας Σύμβασης ή των υφιστάμενων Πρωτοκόλλων. Κράτη που δεν αποτελούν μέρη στην παρούσα Σύμβαση θα προσκληθούν να παραστούν στη διάσκεψη ως παρατηρητές. Η διάσκεψη μπορεί να συμφωνήσει με τις τροποποιήσεις που θα υιοθετηθούν και θα τεθούν σε ισχύ σύμφωνα προς την ανωτέρω παρ. 2 εδ. (β).

(β) Κατά τη διάσκεψη αυτή θα πρέπει επίσης να δοθεί προσοχή σε κάθε πρόταση περί πρόσθετων Πρωτοκόλλων σχετικά με άλλες κατηγορίες συμβατικών όπλων που δεν καλύπτονται από τα υφιστάμενα συνημμένα Πρωτόκολλα. Όλα τα εκπροσωπούμενα στη διάσκεψη Κράτη μπορούν να συμμετάσχουν πλήρως στη μελέτη των προτάσεων αυτών. Κάθε πρόσθετο πρωτόκολλο θα υιοθετείται κατά τον ίδιο τρόπο με την παρούσα Σύμβαση, θα επισυνάπτεται σ' αυτήν και θα τίθεται σε ισχύ κατά τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 5 της παρούσας Σύμβασης.

(γ) Μία διάσκεψη του είδους αυτού μπορεί να εξετάσει εάν θα πρέπει να προβλεφθεί η σύγκληση μίας περαιτέρω διάσκεψης μετά από αίτηση οιουδήποτε Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους εφ' όσον μετά από την παρέλευση περιόδου ίσης προς εκείνη που αναφέρεται στην παράγρ. 3, εδάφιο (α) αυτού του άρθρου, δεν έχει συγκληθεί διάσκεψη σύμφωνα με την παράγραφο 1 εδ. (α) ή παράγρ. 2, εδ. (α) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Καταγγελία

1. Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση ή οποιοδήποτε από τα συνημμένα Πρωτόκολλά της με σχετική γνωστοποίηση προς το Θεματοφύλακα.

2. Κάθε παρόμοια καταγγελία δεν θα ισχύσει πρίν παρέλθει ένας χρόνος από την παραλαβή από το Θεματοφύλακα της κοινοποίησης καταγγελίας. Εάν παρ' όλα αυτά κατά την παρέλευση του έτους αυτού το καταγγέλλον Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος εμπλακεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, το Μέρος θα εξακολουθεί να δεσμεύεται από τις υποχρεώσεις της παρούσας Σύμβασης και των σχετικών συνημμένων Πρωτοκόλλων μέχρι τη λήξη της ένοπλης σύρραξης ή της κατάληψης και, εν πάσει περιπτώσει, μέχρι το πέρας των επιχειρήσεων που συνδέονται προς την τελική απελευθέρωση, τον επαναπατρισμό ή την αποκατάσταση του προσώπου που προστατεύεται από τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται στις ένοπλες συρράξεις και στην περίπτωση οιουδήποτε συνημμένου Πρωτοκόλλου που περιέχει διατάξεις που αφορούν καταστάσεις στις οποίες τα Ηνωμένα Έθνη πραγματοποιούν ειρηνευτικές ή παρόμοιες δραστηριότητες ή αποστολή παρατηρητών στην εν λόγω περιοχή, μέχρι τη λήξη των δραστηριοτήτων αυτών.

3. Κάθε καταγγελία της παρούσας Σύμβασης θα θεωρείται ότι εφαρμόζεται εξίσου για όλα τα συνημμένα Πρωτόκολλα που δεσμεύουν το καταγγέλλον Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος.

4. Κάθε καταγγελία θα ισχύει μόνο ως προς το καταγγέλλον Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος.

5. Οποιαδήποτε καταγγελία δεν θα επηρεάζει τις υποχρεώσεις που ήδη αναλαμβάνονται λόγω της ύπαρξης ένοπλης σύρραξης, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τα συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα, από το καταγγέλον Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος για οποιαδήποτε πράξη που έχει λάβει χώρα πριν από το χρόνο θέσης σε ισχύ της καταγγελίας.

Άρθρο 10

Θεματοφύλακας

1. Ο Γενικός Γραμματεύς των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης και των συνημμένων Πρωτοκόλλων της.

2. Επιπροσθέτως προς τα συνήθη καθήκοντά του, ο Θεματοφύλακας θα πληροφορεί όλα τα Κράτη σχετικά με:

α) Υπογραφές της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 3.

β) Καταθέσεις εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση, τα οποία κατατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 4.

γ) Κοινοποιήσεις περί αποδοχής δέσμευσης από τα συνημμένα Πρωτόκολλα σύμφωνα με το άρθρο 4.

δ) Τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης και κάθε συνημμένου σε αυτήν Πρωτοκόλλου σύμφωνα με το άρθρο 5, και ε) Κοινοποιήσεις καταγγελίας που ελήφθησαν σύμφωνα με το άρθρο 9, και της ημερομηνίας θέσης αυτών σε ισχύ.

Άρθρο 11

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης με τα συνημμένα Πρωτόκολλα, τα κείμενα των οποίων στα Αραβικά, Κινέζικα, Αγγλικά, Γαλλικά, Ρωσσικά και Ισπανικά είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα κατατεθούν στο Θεματοφύλακα, ο οποίος θα διαβιβάσει γνήσια κυρωμένα αντίγραφά της σε όλα τα Κράτη.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΜΗ ΑΝΙΧΝΕΥΣΙΜΑ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ (ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ Ι)

Απαγορεύεται η χρήση οποιουδήποτε όπλου της οποίας βασικό αποτέλεσμα είναι ο τραυματισμός με θραύσματα των οποίων η ανίχνευση στο ανθρώπινο σώμα διαφεύγει των ακτίνων Χ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ Ή ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΓΙΔΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ (ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΙΙ)

Άρθρο Ι

Υλικό πεδίο εφαρμογής

Το παρών Πρωτόκολλο αφορά τη χερσαία χρήση ναρκών, παγίδων και άλλων μηχανισμών που προσδιορίζονται στο παρόν κείμενο συμπε-

ριλαμβανομένων ναρκών που τοποθετούνται με σκοπό να αποκλείουν ακτές, διαβάσεις υδάτινων οδών ή ποταμών. Δεν εφαρμόζονται όμως στη χρήση ναρκών εναντίον πλοίων είτε στη θάλασσα είτε σε υδάτινες οδούς της ενδοχώρας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για το σκοπό του παρόντος Πρωτοκόλλου:

1. «Νάρκη» σημαίνει κάθε πολεμοφόδιο που τοποθετείται υπό το έδαφος, στο έδαφος ή κοντά σ' αυτό ή σε άλλη περιοχή επιφανείας και προορίζεται να εκπυρσοκροτήσει ή να εκραγεί λόγω της παρουσίας, προσέγγισης ή επαφής ενός προσώπου ή ενός οχήματος, η δε «από απόσταση εξαπολυόμενη νάρκη» σημαίνει κάθε νάρκη που εξαπολύεται από πυροβόλα, πύραυλο, όλμο ή παρόμοιο μέσο ή ρίπτεται από αεροπλάνο.

2. «Παγίδα» σημαίνει κάθε συσκευή ή υλικό που προέρχεται, κατασκευάζεται ή προσαρμόζεται με σκοπό να σκοτώνει ή να προκαλεί βλάβη και η οποία τίθεται ξαφνικά σε λειτουργία όταν ένα άτομο αγγίζει ή προσεγγίζει ένα φαινομενικά αβλαβές αντικείμενο ή διενεργεί μία φαινομενικά ασφαλή πράξη.

3. «Άλλοι Μηχανισμοί» σημαίνουν χειροκίνητα πυροδοτούμενα πολεμοφόδια και μηχανισμοί που έχουν σκοπό να σκοτώνουν, να τραυματίζουν ή να προκαλούν βλάβη και τα οποία ενεργοποιούνται δια χειρισμού από απόσταση ή αυτόματα μετά από την πάροδο ενός χρονικού διαστήματος.

4. «Στρατιωτικός στόχος» σημαίνει, όταν πρόκειται για αντικείμενα, κάθε αντικείμενο που από τη φύση, την τοποθεσία, το σκοπό ή τη χρήση του συμβάλλει αποτελεσματικά σε στρατιωτική δράση και του οποίου η ολική ή μερική καταστροφή, κατάληψη ή ουδετεροποίηση στις εκάστοτε περιστάσεις, προσφέρει ένα σαφές στρατιωτικό πλεονέκτημα.

5. «Μη στρατιωτικά αντικείμενα» είναι όλα τα αντικείμενα που δεν αποτελούν στρατιωτικούς στόχους όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 4.

6. «Καταγραφή σε πρακτικά» σημαίνει κάθε σωματική, διοικητική ή τεχνική ενέργεια που σκοπό έχει την απόκτηση κάθε διαθέσιμης πληροφορίας που διευκολύνει στον εντοπισμό των ναρκοπεδίων, των ναρκών και των παγίδων για το σκοπό καταχώρησης σε επίσημα πρακτικά.

Άρθρο 3

Γενικοί περιορισμοί στη χρήση ναρκών, παγίδων και άλλων μηχανισμών

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται

α) Στις νάρκες

β) Στις παγίδες και

γ) στους άλλους μηχανισμούς.

2. Απαγορεύεται σε οιαδήποτε περίσταση τα όπλα για τα οποία έχει εφαρμογή το παρόν άρθρο, να στρέφονται είτε προς επίθεση ή άμυνα είτε ως αντίποινα εναντίον αμάχου πληθυσμού ή εναντίον μεμονωμένων πολιτών.

3. Η αδιάκριτη χρήση όπλων στα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο απαγορεύεται. Αδιάκριτη χρήση αποτελεί οποιαδήποτε τοποθέτηση τέτοιων όπλων:

α) που δεν βρίσκεται ή δεν κατευθύνεται προς ένα στρατιωτικό στόχο ή β) που χρησιμοποιεί μία μέθοδο ή μέσα μεταβίβασης που δεν μπορούν να κατευθυνθούν προς ένα συγκεκριμένο στρατιωτικό στόχο ή γ) που μπορεί να αναμένεται ότι θα προκαλέσει παρεμπίπτουσα απώλεια της ζωής άμαχου, τραυματισμό αμάχων, ζημία σε αντικείμενα αμάχων ή ένα συνδυασμό των παραπάνω, κάτι που θα ήταν υπερβολικό σε σχέση με το συγκεκριμένο και άμεσο στρατιωτικό πλεονέκτημα που προβλέφθηκε.

4. Πρέπει να λαμβάνονται όλα τα εφικτά προφυλακτικά μέτρα για την προστασία των αμάχων από τις συνέπειες της χρήσης των όπλων, στα οποία αναφέρεται το παρόν άρθρο. Εφικτά προφυλακτικά μέτρα είναι εκείνα που μπορούν να εφαρμοστούν ή είναι πρακτικώς δυνατά λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που συντρέχουν κατά το χρόνο εκείνο, συμπεριλαμβανομένων ανθρωπιστικών και στρατιωτικών παραγόντων.

Άρθρο 4

Περιορισμοί στη χρήση ναρκών διαφορετικών από τις από απόσταση κατευθυνόμενες νάρκες, παγίκες και άλλους μηχανισμούς σε κατοικημένες περιοχές

1. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται σε:

α) Νάρκες διαφορετικές από τις από απόσταση κατευθυνόμενες νάρκες

β) Παγίδες και

γ) άλλους μηχανισμούς.

2. Απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται τα όπλα στα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο σε οποιαδήποτε πόλη, κωμόπολη, χωριό ή άλλες περιοχές που περιλαμβάνουν παρόμοια συγκέντρωση άμαχου πληθυσμού στις οποίες η μάχη μεταξύ δυνάμεων εδάφους δεν λαμβάνει χώρα ή δεν φαίνεται να είναι επικείμενη, εκτός αν συμβαίνει ένα από τα δύο:

α) Είναι τοποθετημένα ή ευρίσκονται πολύ κοντά σε στρατιωτικούς στόχους που ανήκουν ή είναι υπό τον έλεγχο του εχθρού ή β) έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία των αμάχων από τις συνέπειές τους, παραδείγματος χάριν, η τοποθέτηση προειδοποιητικών σημάτων, η τοποθέτηση σκοπών, η έκδοση προειδοποιήσεων ή η τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων.

Άρθρο 5

Περιορισμοί στη χρήση από απόσταση κατευθυνόμενων ναρκών

1. Η χρήση των ναρκών που κατευθύνονται από απόσταση απαγορεύεται εκτός αν οι νάρκες αυτές χρησιμοποιούνται μόνο μέσα σε μία περιοχή που είναι από μόνη της ένας στρατιωτικός στόχος ή που περιέχει στρατιωτικούς στόχους και εκτός αν:

α) Η τοποθέτησή τους μπορεί να αναγραφεί επακριβώς, σύμφωνα με το άρθρο 7 (Ι) (α) ή

β) χρησιμοποιείται σε κάθε τέτοια νάρκη ένας αποτελεσματικός μηχανισμός εξουδετέρωσης όπως ένας μηχανισμός που τίθεται μόνος του σε λειτουργία και που προορίζεται να καταστήσει αβλαβή μία νάρκη ή να προκαλέσει την αυτοκαταστροφή της όταν προβλέπεται ότι η νάρκη δεν θα χρησιμεύει πιά για το στρατιωτικό σκοπό για τον οποίο τοποθετήθηκε στη θέση της ή ένας από απόσταση ελεγχόμενος μηχανισμός που προορίζεται να εξουδετερώσει ή να καταστρέψει μία νάρκη, όταν η νάρκη δεν χρησιμεύει πιά για το στρατιωτικό σκοπό για τον οποίο τοποθετήθηκε στη θέση της.

2. Πρέπει να δίδεται επαρκής εκ των προτέρων ειδοποίηση για κάθε πυροδότηση ή πτώση των από απόσταση κατευθυνόμενων ναρκών που μπορεί να προσβάλλουν άμαχο πληθυσμό, εκτός αν οι περιστάσεις δεν το επιτρέπουν.

Άρθρο 6

Απαγόρευση χρήσης ορισμένων παγιδών

1. Χωρίς να θίγονται οι κανόνες του διεθνούς δικαίου του εφαρμοστέου σε ένοπλες συγκρούσεις που σχετίζονται με προδοσία και δόλο, απαγορεύεται σε κάθε περίσταση να χρησιμοποιείται:

α) Οποιαδήποτε παγίδα στη μορφή ενός φαινομενικά αβλαβούς φορητού αντικειμένου που είναι ειδικά προορισμένο και κατασκευασμένο να περιέχει εκρηκτικό υλικό και να πυροδοτείται όταν παρενοχλείται ή όταν προσεγγίζεται ή

β) παγίδες που είναι με οποιονδήποτε τρόπο συνδεδεμένες ή συνυφασμένες με

Ι) διεθνώς ανεγνωρισμένα προστατευτικά εμβλήματα, πινακίδες ή σήματα

ΙΙ) ασθενή, τραυματισμένα άτομα ή νεκρούς

ΙΙΙ) τόπους ταφής ή αποτέφρωσης ή τάφους

ΙV) εγκαταστάσεις, υλικό, εφόδια ή μεταφορά υγειονομικού

V) παιχνίδια ή άλλα φορητά αντικείμενα ή προϊόντα ειδικά προορισμένα για την τροφοδοσία, υγεία, υγιεινή, ενδυμασία ή εκπαίδευση των παιδιών

VI) τροφή ή ποτό

VII) εργαλεία ή συσκευές κουζίνας εκτός από εκείνα των στρατιωτικών εγκαταστάσεων,στρατιωτικών τοποθεσιών ή των αποθηκών στρατιωτικών προμηθειών

VIII) αντικείμενα σαφώς θρησκευτικής φύσης

ΙΧ) ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης ή τόποι λατρείας που αποτελούν την πολιτιστική ή πνευματική κληρονομιά λαών

Χ) ζώα ή τα πτώματά τους.

2. Απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε παγίδα που προορίζεται να προκαλεί περιττό τραυματισμό ή περιττό πόνο.

Άρθρο 7

Καταχώρηση και δημοσίευση της τοποθεσίας ναρκοπεδίων ναρκών και παγίδων

1. Τα μέρη σε μιά σύρραξη πρέπει να καταχωρούν την τοποθεσία:

α) Όλων των ναρκοπεδίων που έχουν προσχεδιάσει να τοποθετήσουν και β) όλων των περιοχών στις οποίες έγινε, σε ευρεία κλίμακα και εκ των προτέρων σχεδιασμένη, χρήση παγίδων.

2. Τα μέρη θα επιδιώξουν να διασφαλίσουν την καταχώρηση της τοποθεσίας όλων των άλλων ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων που έχουν στρωθεί ή που έχουν τοποθετηθεί.

3. Όλες οι καταχωρήσεις αυτές πρέπει να τηρηθούν από τα μέρη, τα οποία α) αμέσως μετά την παύση των ενεργών εχθροπραξιών:

Ι) θα λάβουν όλα τα απαραίτητα και κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της χρήσεως των καταχωρήσεων αυτών, για την προστασία αμάχων από τις συνέπειες των ναρκοπεδίων, των ναρκών και των παγίδων και είτε

ΙΙ) σε περιπτώσεις που οι δυνάμεις καμιάς από τις δύο πλευρές δεν βρίσκονται στο έδαφος της αντίπαλης πλευράς θα διαθέτουν η μία στην άλλη και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με την τοποθεσία ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων στο έδαφος της αντίπαλης πλευράς είτε

ΙΙΙ) μόλις υπάρξει πλήρης αποχώρηση των δυνάμεων των μερών από το έδαφος του αντιπάλου, θα διαθέτουν, στην αντίπαλη πλευρά και στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών κάθε πληροφορία που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με την τοποθεσία ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων στο έδαφος της αντιπάλου πλευράς

β) στην περίπτωση που μία δύναμη ή αποστολή των Ηνωμένων Εθνών εκτελεί δραστηριότητες σε οποιαδήποτε περιοχή θα γνωστοποιούν στην αρχή που μνημονεύεται στο άρθρο 8 την πληροφορία αυτή όπως απαιτείται από το άρθρο αυτό

γ) όποτε είναι δυνατόν, με αμοιβαία συμφωνία, θα φροντίζουν, για τη χορήγηση πληροφοριών σχετικά με την τοποθεσία ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων, ειδικά στον έλεγχο παύσης των εχθροπραξιών.

Άρθρο 8

Προστασία δυνάμεων και αποστολών των Ηνωμένων Εθνών από τις συνέπειες των ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων

1. Όταν μία δύναμη ή αποστολή των Ηνωμένων Εθνών ασκεί ειρηνευτικές επιχειρήσεις αποστέλλει παρατηρητές ή εκτελεί παρόμοιες επιχειρήσεις σε οποιαδήποτε περιοχή, κάθε αντιμαχόμενη πλευρά, αν ζητηθεί από τον αρχηγό δύναμης ή αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή αυτή κατά το μέτρο του δυνατού:

α) θα αφαιρέσει ή θα εξουδετερώσει όλες τις νάρκες ή παγίδες στην περιοχή αυτή.

β) θα λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία της δύναμης ή αποστολής από τις συνέπειες των ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων ενώ εκτελούν τα καθήκοντά τους· και

γ) θα διαθέσει στον αρχηγό της δύναμης ή αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή, κάθε πληροφορία που κατέχει η πλευρά, σχετικά με την τοποθεσία ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων στην περιοχή αυτή.

2. Όταν μία ερευνητική αποστολή των Ηνωμένων Εθνών ασκεί καθήκοντα σε οποιαδήποτε περιοχή, οποιοδήποτε μέρος στην εν λόγω σύρραξη θα φροντίσει για την προστασία της αποστολής αυτής εκτός των περιπτώσεων όπου, λόγω του μεγέθους της αποστολής αυτή, δεν μπορεί να παράσχει επαρκώς την προστασία αυτή. Στην περίπτωση αυτή, θα διαθέσει στον αρχηγό της αποστολής κάθε πληροφορία που κατέχει αναφορικά με την τοποθεσία ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων στην περιοχή αυτή.

Άρθρο 9

Διεθνής συνεργασία στην άρση ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων

Μετά την παύση των ενεργών εχθροπραξιών, τα μέρη θα επιδιώξουν να καταλήξουν σε συμφωνία, τόσο μεταξύ των όσο και μεταξύ άλλων Κρατών και με διεθνείς οργανισμούς όπου είναι σκόπιμο, για την παροχή πληροφοριών και την τεχνική και υλική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένων σε κατάλληλες περιστάσεις, συνδυασμένων επιχειρήσεων – που είναι απαραίτητες για να αρθούν ή αλλοιώς για να εξουδετερωθούν ναρκοπέδια, νάρκες και παγίδες τοποθετημένες επί τόπου κατά τη διάρκεια της σύρραξης.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ Ή ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΝΑΡΚΩΝ, ΠΑΓΙΔΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ (ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΙΙ)

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

Όποτε προκύπτει μια υποχρέωση για την καταχώρηση τοποθεσιών ναρκοπεδίων, ναρκών και παγίδων σύμφωνα με το Πρωτόκολλο, θα λαμβάνονται υπ' όψη οι παρακάτω κατευθυντήριες γραμμές.

1. Αναφορικά με τα προσχεδιασμένα ναρκοπέδια και την ευρεία και προσχεδιασμένη χρήση παγίδων:

α) θα έπρεπε να συντάσσονται χάρτες, διαγράμματα ή να γίνονται άλλες καταχωρήσεις με τέτοιο τρόπο, ώστε να δείχνουν την έκταση του ναρκοπεδίου ή την περιοχή των παγίδων και β) θα έπρεπε να εξειδικεύεται η τοποθεσία του ναρκοπεδίου ή της περιοχής των παγίδων σε σχέση με συντεταγμένες σημείου μοναδικής αναφοράς και με υπολογιζόμενες διαστάσεις της περιοχής που περιέχει νάρκες και παγίδες σε σχέση με το σημείο μοναδικής αναφοράς.

2. Αναφορικά με άλλα ναρκοπέδια, νάρκες και παγίδες που στρώνονται ή που τοποθετούνται:

Κατά το μέτρον του δυνατού, η σχετική πληροφόρηση που εξειδικεύεται στην ανωτέρω παράγραφο 1 πρέπει να καταχωρείται έτσι ώστε να επιτρέπει την αναγνώριση περιοχών που περιέχουν ναρκοπέδια, νάρκες και παγίδες.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ Ή ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΡΗΣΤΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ (ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΙΙΙ)

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για το σκοπό του παρόντος Πρωτοκόλλου:

1. «Εμπρηστικό όπλο» σημαίνει κάθε όπλο ή πολεμοφόδιο που προορίζεται κυρίως να ανάβει φωτιά σε αντικείμενα ή να προκαλεί έγκαυμα σε άτομα μέσω της δράσης φλόγας, θερμότητας ή του συνδυασμού τους παραγόμενο από μία αντίδραση ή ουσία που κατευθύνεται στο στόχο.

α) Εμπρηστικά όπλα μπορούν να λαμβάνουν παραδείγματος χάριν την μορφή φλογοβόλων, νάρκες εξακοντίζουσες τοποθετημένα σ' αυτά υλικά σε επιθυμητή κατεύθυνση, βλημάτων ρουκετών, χειροβομβίδων, ναρκών, βομβών και άλλων δοχείων που περιέχουν εμπρηστικές ουσίες.

β) Τα εμπρηστικά όπλα δεν περιλαμβάνουν:

Ι) πολεμοφόδια που μπορεί να έχουν παρεμπίπτοντα εμπρηστικά αποτελέσματα, όπως φωτοβόλα, τροχειοδεικτικά καπνογόνα ή σηματοδοτικά συστήματα

ΙΙ) πολεμοφόδια προορισμένα να συνδυάζουν διείσδυση, έκρηξη ή θρυμματισμό με πρόσθετα εμπρηστικά αποτελέσματα όπως διατρητικά βλήμματα θωράκισης, βλήματα θρυμματισμού, εκρηκτικές βόμβες και παρόμοια πολεμοφόδια με συνδυασμένα αποτελέσματα, στα οποία το εμπρηστικό αποτέλεσμα δεν είναι ειδικά σχεδιασμένο για να προκαλέσει εγκαύματα σε άτομα, αλλά για να χρησιμοποιηθεί εναντίον στρατιωτικών στόχων όπως τεθωρακισμένα οχήματα, αεροπλάνα και στρατιωτικά συγκροτήματα ή εγκαταστάσεις.

2. «Συγκέντρωση αμάχων» σημαίνει οποιαδήποτε συγκέντρωση αμάχων είτε είναι μόνιμη είτε προσωρινή, όπως σε κατοικημένα μέρη πόλεων ή σε κατοικημένες κωμοπόλεις ή χωριά, ή σε στρατόπεδα ή φάλλαγες προσφύγων ή διακομιζομένων από επικίνδυνες περιοχές, ή ομάδων από νομάδες.

3. «Στρατιωτικός στόχος» σημαίνει, καθόσον αφορά αντικείμενα κάθε αντικείμενο το οποίο από τη φύση του, τη θέση του, το σκοπό του ή τη χρήση του συμβάλλει αποτελεσματικά σε στρατιωτική δράση και η ολική ή μερική καταστροφή του οποίου, η κατάληψη ή η εξουδετέρωσή του, στις περιστάσεις που υφίστανται κατά το χρόνο εκείνο, προσφέρει ένα σαφές στρατιωτικό πλεονέκτημα.

4. «Μη στρατιωτικά αντικείμενα» σημαίνουν όλα τα αντικείμενα που δεν αποτελούν στρατιωτικά αντικείμενα όπως αυτοί ορίζονται στην παράγραφο 3.

5. «Εφικτές προφυλάξεις» είναι οι προφυλάξεις εκείνες που είναι εφαρμόσιμες ή πρακτικά δυνατές λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις που υφίστανται κατά το χρόνο εκείνο, συμπεριλαμβανομένων αν-

θρωπιστικών και στρατιωτικών δεδομένων.

Άρθρο 2

Προστασία αμάχων και μη στρατιωτικών αντικειμένων

1. Απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση να γίνεται αντικείμενο επίθεσης με εμπρηστικά όπλα ο άμαχος πληθυσμός στο σύνολό του ή επί μέρους άμαχοι ή σε μη στρατιωτικά αντικείμενα.

2. Απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση οποιοδήποτε στρατιωτικό αντικείμενο που ευρίσκεται μέσα σε συγκέντρωση αμάχων να γίνεται αντικείμενο επίθεσης από κατευθυνόμενα από αέρος εμπρηστικά όπλα.

3. Απαγορεύεται περαιτέρω να γίνεται αντικείμενο επίθεσης οποιοδήποτε στρατιωτικό αντικείμενο που ευρίσκεται μέσα σε συγκεντρώσεις πολιτών, με εμπρηστικά όπλα διαφορετικά από τα αεροκατευθυνόμενα εμπρηστικά όπλα, εκτός όταν ένας τέτοιος στρατιωτικός στόχος σαφώς διαχωρίζεται από τα σημεία συγκέντρωσης των αμάχων και έχουν ληφθεί όλες οι εφικτές προφυλάξεις με σκοπό τον περιορισμό των εμπρηστικών συνεπειών στο στρατιωτικό αντικείμενο και την αποφυγή, και σε κάθε περίπτωση την ελαχιστοποίηση, του πιθανού θανάτου ή τραυματισμού αμάχων και καταστροφής μη στρατιωτικών αντικειμένων.

4. Απαγορεύεται να γίνονται αντικείμενα επίθεσης με εμπρηστικά όπλα δάση ή άλλα είδη εκτάσεων καλυμμένα με φυτά, εκτός από την περίπτωση που αυτά τα φυσικά στοιχεία χρησιμοποιούνται για κάλυψη, συγκάλυψη ή παραλλαγή πολεμιστών ή άλλων στρατιωτικών αντικειμένων, ή αποτελούν τα ίδια στρατιωτικά αντικείμενα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΜΕΤΡΗΜΑΤΟΣ ΥΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 7η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1979

Η Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τις Απαγορεύσεις ή τους Περιορισμούς Χρήσης Ορισμένων Συμβατικών Όπλων,

Υπενθυμίζοντας την απόφαση 32/152 της 19 Δεκεμβρίου 1977 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Έχοντας επίγνωση των συνεχών εξελίξεων των οπλικών συστημάτων μικρού διαμετρήματος (δηλαδή όπλων και βλημάτων),

Θεωρώντας αναγκαίο να αποφευχθεί μία περιττή αύξηση των βλαβερών συνεπειών των οπλικών αυτών συστημάτων,

Υπενθυμίζοντας τη συμφωνία που ενσωματώθηκε στη Δήλωση της Χάγης της 29 Ιουλίου 1899, σχετικά με την αποχή κατά τη διάρκεια διεθνούς ένοπλης σύρραξης, από τη χρήση σφαιρών που επεκτείνονται ή απλώνονται εύκολα μέσα στο ανθρώπινο σώμα,

Έχοντας την πεποίθηση ότι είναι επιθυμητό να καθορισθούν επακριβώς οι τραυματικές συνέπειες των συγχρόνων και μελλοντικών οπλικών συστημάτων μικρού διαμετρήματος συμπεριλαμβανομένων των διαφόρων παραμέτρων που επηρεάζουν τη μεταβίβαση ενέργειας και τον τραυματικό μηχανισμό των συστημάτων αυτών.

1. Λαμβάνει υπόψη, με εκτίμηση την εντατική έρευνα που διενεργείται σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο στον τομέα των τραυμάτων που προξενούνται από πυραύλους ειδικότερα σχετικά με οπλικά συστήματα μικρού διαμετρήματος, όπως τεκμηριώθηκε κατά τη διάρκεια της Συνόδου.

2. Θεωρεί ότι η έρευνα αυτή και ο διεθνής διάλογος επί του θέματος έχει οδηγήσει σε μία αυξημένη κατανόηση των τραυματικών αποτελεσμάτων των οπλικών συστημάτων μικρού διαμετρήματος και των εμπλεκόμενων παραμέτρων.

3. Πιστεύει ότι μία τέτοια έρευνα, συμπεριλαμβανομένης της δοκιμασίας οπλικών συστημάτων μικρού διαμετρήματος, πρέπει να συνεχισθεί με την προοπτική να αναπτυχθεί τυποποιημένη μεθοδολογία αξιολόγησης σχετική με τις βαλλιστικές παραμέτρους και τα ιατρικά αποτελέσματα των συστημάτων αυτών.

4. Καλεί τις Κυβερνήσεις να διενεργήσουν περαιτέρω έρευνα, συνδυασμένη ή ατομική, σχετικά με τα τραυματικά αποτελέσματα των οπλικών συστημάτων μικρού διαμετρήματος και να ανακοινώσουν, όπου είναι δυνατόν, τα ευρήματα και τα συμπεράσματά τους.

5. Χαιρετίζει την αναγγελία ότι θα συγκληθεί ένα διεθνές επιστημονικό συμπόσιο στο Gothenburg της Σουηδίας, τέλος 1980 ή 1981, σχετικά με τις βαλλιστικές πληγές και ελπίζει ότι τα αποτελέσματα του συμποσίου θα γνωστοποιηθούν στην επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τον Αφοπλισμό, στην Επιτροπή Αφοπλισμού και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

6. Απευθύνει έκκληση σε όλες τις Κυβερνήσεις να δείχνουν την περισσότερη δυνατή προσοχή στην ανάπτυξη συστημάτων όπλων μικρού διαμετρήματος έτσι ώστε να αποφευχθεί μία περιττή επαύξηση των τραυματικών συνεπειών παρόμοιων συστημάτων.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση της διαδικασίας του άρθρου 5, παρ. 2 αυτής.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1980 (2)

Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας για την Εμπορική Ναυτιλία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας για την Εμπορική Ναυτιλία, που υπογράφηκε στα Τίρανα στις 13 Ιανουαρίου 1991, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας για την Εμπορική Ναυτιλία.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας, που στη συνέχεια θα ονομάζονται Συμβαλλόμενα Μέρη, με την επιθυμία να ενισχύσουν τις φιλικές σχέσεις των δύο χωρών, αναπτύσσοντας τη συνεργασία τους στον τομέα της Εμπορικής Ναυτιλίας και με σκοπό να συμβάλουν στην ανάπτυξη της διεθνούς ναυτιλίας με βάση τις αρχές της ελευθερίας της εμπορικής ναυτιλίας.

Έχοντας υπόψη την εθνική νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους και τις βασικές αρχές, που τέθηκαν από το Διεθνές Δίκαιο και ειδικότερα από τις Διεθνείς Ναυτιλιακές Συμβάσεις, στις οποίες συμμετέχουν τα δύο Μέρη.

Απεφάσισαν να συνάψουν αυτή τη Συμφωνία.

Άρθρο 1

Στη Συμφωνία αυτή:

1. Ο όρος «πλοίο του Συμβαλλόμενου Μέρους» θα σημαίνει κάθε πλοίο νηολογημένο στα νηολόγια του Μέρους αυτού που θα φέρει τη σημαία του. Ο όρος αυτός δεν θα περιλαμβάνει:

α) Τα πολεμικά πλοία, καθώς και βοηθητικά πλοία του Πολεμικού Ναυτικού, τα εκπαιδευτικά πλοία και κάθε πλοίο, που στο κατάστρωμά του υπάρχει στρατιωτικό προσωπικό εν ενεργεία.

β) Τα αλιευτικά πλοία, όταν αυτά ασχολούνται αποκλειστικά με τη θαλάσσια αλιεία.

γ) Πλοία που εκτελούν αποκλειστικά διοικητική ή κρατική υπηρεσία.

δ) Πλοία επιστημονικής έρευνας.

2. Ο όρος «μέλος του πληρώματος» θα σημαίνει τον πλοίαρχο και κάθε πρόσωπο, που πράγματι απασχολείται σε εκτέλεση καθηκόντων στο πλοίο, σε σχέση με την εργασία ή υπηρεσία σ' αυτό και περιλαμβάνε-

ται στην κατάσταση πληρώματος.

3. Ο όρος «ακτοπλοΐα» περιλαμβάνει κάθε μεταφορά εμπορευμάτων ή επιβατών από λιμάνι σε λιμάνι του ίδιου Συμβαλλόμενου Μέρους μόνο με πλοία που φέρουν τη σημαία του.

Οι ίδιες διατάξεις θα εφαρμόζονται και προκειμένου για φορτία, που συνοδεύονται με φορτωτική συνεχείας και, ανεξάρτητα από την προέλευση ή τον προορισμό τους, μεταφορτώνονται άμεσα ή έμμεσα στα λιμάνια ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, για να μεταφερθούν σε άλλο λιμάνι του ίδιου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Οι ίδιες διατάξεις θα εφαρμόζονται και προκειμένου για μεταφορές επιβατών, έστω και εάν είναι εφοδιασμένοι με εισιτήρια συνεχείας.

Άρθρο 2

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναπτύσσουν τη συνεργασία τους στον τομέα της εμπορικής ναυτιλίας και θα προάγουν τη συμμετοχή των πλοίων τους στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών τους, με βάση τα ίσα δικαιώματα, το αμοιβαίο συμφέρον και τις αρχές της ελευθερίας της εμπορικής ναυτιλίας και θα απέχουν από κάθε ενέργεια, που μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς την ανάπτυξη της διεθνούς ναυτιλίας, που βασίζεται στις αρχές που πιο πάνω αναφέρονται.

Άρθρο 3

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεχίσουν με τους περιορισμούς των σχετικών τους νομοθεσιών τις προσπάθειές τους για τη διατήρηση και ανάπτυξη ενεργού συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους. Ειδικά τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να συνδιασκέπτονται και ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ των αρμόδιων για τις ναυτιλιακές υποθέσεις αρχών τους και ενθαρρύνουν την ανάπτυξη επαφών μεταξύ των ναυτιλιακών τους οργανισμών και επιχειρήσεων.

2. Οι «αρμόδιες αρχές» των Συμβαλόμενων Μερών είναι:

Για την πλευρά της Ελληνικής Δημοκρατίας το Υπουργείο της Εμπορικής Ναυτιλίας.

Για την πλευρά της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας το Υπουργείο Μεταφορών.

Άρθρο 4

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν:

α) Να συνεργάζονται στην εξάλειψη εμποδίων, τα οποία μπορεί να παρακωλύουν την ανάπτυξη του θαλάσσιου εμπορίου μεταξύ των λιμανιών των χωρών τους.

β) Να προωθούν μέτρα, τα οποία θα μπορούν να συμβάλλουν στη συμμετοχή των πλοίων τους στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών και των λιμανιών τρίτων χωρών, στα πλαίσια του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και να απέχουν από μέτρα και πρακτικές που εμποδίζουν μια τέτοια συμμετοχή.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θα επηρεάζουν το δικαίωμα των πλοίων τρίτων χωρών να συμμετέχουν στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών.

3. Καμία ενέργεια στο Άρθρο αυτό δεν θα εμποδίζει τα Συμβαλλόμενα Μέρη από του να παίρνουν τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση της ελεύθερης συμμετοχής των εμπορικών τους στόλων, στο διεθνές εμπόριο και διεθνή ναυτιλία, στα πλαίσια του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού.

Άρθρο 5

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει σε πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους μέσα στις τεχνικές του δυνατότητες την ίδια μεταχείριση, την οποία παρέχει στα δικά του πλοία που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς πλόες, σε ό,τι αφορά:

α) Την ελεύθερη είσοδο σε λιμάνια και τη χρήση των ευκολιών τους.

β) Τη φόρτωση και εκφόρτωση των φορτίων, επιβίβαση και αποβίβαση των επιβατών και την άσκηση άλλων συναφών εμπορικών πράξεων.

γ) Τη χρήση των υπηρεσιών που παρέχονται στη ναυτιλία.

δ) Τον ανεφοδιασμό των πλοίων σε νερό, τρόφιμα, ανταλλακτικά και άλλους συναφείς εφοδιασμούς.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου (1) του Άρθρου αυτού:

α) Δεν θα εφαρμόζονται σε λιμάνια που δεν είναι ανοιχτά για την είσοδο ξένων πλοίων.

β) Δεν θα εφαρμόζονται προκειμένου για δραστηριότητες που επιφυλάσσονται από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, για τις εθνικές του εταιρείες ή οργανισμούς και που αναφέρονται ειδικά στην ακτοπλοΐα, θαλάσσια αλιεία, πλοήγηση, ρυμούλκηση, ναυαγιαίρεση και επιθαλάσσια αρωγή.

γ) Δεν θα επηρεάζουν τους κανονισμούς που αφορούν είσοδο και παραμονή αλλοδαπών.

δ) Δεν θα υποχρεώνουν το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος να επεκτείνει σε πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους εξαίρεση από απαιτήσεις για υποχρεωτική πλοήγηση, που παρέχονται στα δικά του πλοία.

Άρθρο 6

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υιοθετούν, μέσα στα όρια της νομοθεσίας τους και των κανονισμών λιμένων, καθώς επίσης και με τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, όλα τα αναγκαία μέτρα για διευκόλυνση και επίσπευση της ναυτιλιακής κίνησης για αποφυγή των μη αναγκαίων καθυστερήσεων των πλοίων και επίσπευση και απλούστευση κατά το δυνατόν της διεξαγωγής των τελωνειακών και λοιπών διατυπώσεων, που εφαρμόζονται στα λιμάνια.

Άρθρο 7

1. Τα έγγραφα, που αποδεικνύουν την εθνικότητα των πλοίων, τα πιστοποιητικά χωρητικότητας και τα άλλα ναυτιλιακά έγγραφά τους, που έχουν εκδοθεί ή αναγνωρισθεί από το ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, θα αναγνωρίζονται και από το άλλο Μέρος.

2. Εκτός από την αναγκαστική πώληση λόγω δικαστικής απόφασης, τα πλοία του καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν μπορούν να γραφούν στο νηολόγιο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, εάν δεν υποβάλουν προηγουμένως πιστοποιητικό, που να έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του Μέρους, από το οποίο τα πλοία προέρχονται, με το οποίο θα βεβαιώνεται, ότι τα πλοία έχουν διαγραφεί από το νηολόγιο του εν λόγω Μέρους.

3. Τα πλοία του καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα υπόκεινται σε ανακαταμέτρηση στα λιμάνια του άλλου Μέρους και η χωρητικότητά τους, που σημειώνεται στο πιστοποιητικό καταμέτρησης, θα λαμβάνεται σαν βάση για τον υπολογισμό των κάθε είδους λιμενικών τελών ή ονομασίας.

Άρθρο 8

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα αναγνωρίζει τα αποδεικτικά ταυτότητας που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για μέλη του πληρώματος τα οποία είναι υπήκοοι του Μέρους αυτού και παρέχει στα πρόσωπα, που κατέχουν τα αποδεικτικά ταυτότητας τα δικαιώματα που αναφέρονται στα Άρθρα 9 και 10 της Συμφωνίας αυτής με τους όρους που αναφέρονται σ' αυτά. Τα εν λόγω αποδεικτικά ταυτότητας είναι :

Στην περίπτωση των υπηκόων της Ελληνικής Δημοκρατίας: Το Ναυτικό Φυλλάδιο καθώς και το Ελληνικό Διαβατήριο.

Στην περίπτωση των υπηκόων της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας : Το Διαβατήριο Ναυσιπλοΐας.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 9 και 10 αυτής της Συμφωνίας θα εφαρμοσθούν για το κάθε μέλος πληρώματος των Ελληνικών πλοίων που δεν είναι υπήκοος της Ελληνικής Δημοκρατίας αλλά έχει αποδεικτικό ταυτότητας αποδεκτό και αναγνωρισμένο από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές.

Άρθρο 9

1. Τα μέλη του πληρώματος των πλοίων του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη που κατέχουν αποδεικτικά ταυτότητας ναυτικού, που καθορίζονται στο Άρθρο 8 της Συμφωνίας αυτής επιτρέπεται να παραμένουν σε προσωρινή άδεια εξόδου στην ξηρά χωρίς θεωρήσεις κατά τη διάρκεια της παραμονής των πλοίων σε λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν σε κάθε λιμάνι με την προϋπόθεση, ότι ο Πλοίαρχος έχει υποβάλει κατάσταση πληρώματος στις αρμόδιες αρχές.

Κατά την αποβίβαση και επιστροφή στο πλοίο τα άτομα, που αναφέρθηκαν παραπάνω, υπόκεινται σε μεθοριακό έλεγχο εισόδου και εξόδου καθώς και σε τελωνειακό έλεγχο σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στο εν λόγω λιμάνι.

2. Οι πλοίαρχοι των πλοίων του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους θα έχουν από τις τοπικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους την απαραίτητη βοήθεια και συνδρομή που θα ζητηθεί για τη σύλληψη των δραπετών των πλοίων τους.

Η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή για δραπέτες που είναι υπήκοοι της χώρας όπου αυτοί δραπετεύουν.

Άρθρο 10

1. Οι κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού, που αναφέρονται στο Άρθρο 8 της Συμφωνίας αυτής, με έγκριση των αρμόδιων αρχών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, επιτρέπεται να εισέλθουν και εξέλθουν από το έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ή να διέλθουν «τράνζιτ» ως επιβάτες με κάθε μεταφορικό μέσο, με σκοπό να συναντήσουν τα πλοία τους ή να μεταχινηθούν σε ένα άλλο πλοίο, ή να συναντήσουν το πλοίο τους σε άλλο Κράτος ή με σκοπό επαναπατρισμού ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

2. Σε όλες τις αναφερόμενες στην παράγραφο (1) του Άρθρου αυτού περιπτώσεις, τα μέλη του πληρώματος πρέπει να έχουν τις αντίστοιχες θεωρήσεις του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι οποίες θα χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές το συντομότερο δυνατό.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος του αποδεικτικού ταυτότητας ναυτικού σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Συμφωνίας αυτής δεν είναι υπήκοος του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, οι θεωρήσεις που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό για είσοδο στην επικράτεια ή »τράνζιτ» διέλευση από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, θα χορηγούνται με την προϋπόθεση ότι η επιστροφή στην επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους το οποίο εξέδωσε το αποδεικτικό ταυτότητας του ναυτικού είναι εγγυημένη για τον κάτοχο τέτοιου αποδεικτικού.

Άρθρο 11

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 9 και 10 της Συμφωνίας αυτής, οι κανονισμοί σε σχέση με την είσοδο, παραμονή και αναχώρηση αλλοδαπών διατηρούνται σε πλήρη ισχύ στις επικράτειες των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρους επιφυλλάσσει για τον εαυτό του το δικαίωμα να αρνηθεί την είσοδο και παραμονή στην επικράτειά του σε ναυτικούς τους οποίους θεωρεί ανεπιθύμητους.

Άρθρο 12

1. Εάν πλοίο ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ναυαγήσει, προσαράξει ή εξωκοίλει ή πάθει οποιοδήποτε άλλο ατύχημα έξω από τις ακτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το πλοίο και το φορτίο θα απολαμβάνουν στην επικράτεια του τελευταίου Μέρους, την ίδια μεταχείριση η οποία παρέχεται σε εθνικό πλοίο και φορτίο.

2. Στο πλοίο, πλήρωμα, επιβάτες και το φορτίο θα παρέχεται σε οποιονδήποτε χρόνο βοήθεια και αρωγή όμοιας έκτασης με αυτή στην περίπτωση εθνικού πλοίου.

3. Το φορτίο και τα είδη, που έχουν εκφορτωθεί ή διασωθεί από το πλοίο όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού, δε θα υπόκεινται σε οποιουδήποτε είδους τελωνειακούς δασμούς με την προϋπόθεση ότι δε θα παραδοθούν για χρήση ή κατανάλωση μέσα στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Το πλοίο που εξώκοιλε ή ναυάγησε, καθώς επίσης και όλα τα μέρη ή υπολείμματα ή εξαρτήματα και όλες οι συσκευές εξοπλισμού, εφόδια και εμπορεύματα τα οποία διασώθηκαν μαζί με εκείνα τα οποία ρίχτηκαν στη θάλασσα από τέτοια πλοία ή από πλοία που βρίσκονται σε κίνδυνο, ή το προϊόν της πώλησής τους, εάν πουλήθηκαν και όλα τα έγγραφα που βρέθηκαν στο πλοίο που εξώκοιλε ή ναυάγησε ή που ανήκαν σ' αυτό, θα παραδίδονται στον πλοιοκτήτη ή τους αντιπροσώπους του μετά από αίτησή τους.

5. Οι διατάξεις του Άρθρου αυτού δεν θίγουν καθόλου την αναγνώριση του δικαιώματος της μιας πλευράς ή αυτών που έχουν εξουσιοδοτηθεί από αυτή, να ζητήσουν από την άλλη πλευρά, ή από αυτούς που έχουν εξουσιοδοτηθεί από αυτήν, την αντίστοιχη αποζημίωση για τις ενέργειες που έγιναν για τη διάσωση ή τη βοήθεια που παρασχέθηκε στο πλοίο, στο πλήρωμά του, στους επιβάτες και το φορτίο του.

Άρθρο 13

1. Οι δικαστικές αρχές του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους δεν θα επιλαμβάνονται της εκδίκασης των οποιωνδήποτε αστικών διαφορών που έχουν σχέση με τη σύμβαση εργασίας μέλους πληρώματος του πλοίου του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία μέλος του πληρώματος πλοίου του ενός των Συμβαλλόμενων Μερών θα διαπράξει αδίκημα στο πλοίο, για όσο χρόνο βρίσκεται στα χωρικά ύδατα του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι αρχές του Μέρους αυτού δε θα το διώκουν χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας Διπλωματικής Αρχής, της χώρας του πρώτου Συμβαλλόμενου Μέρους εκτός εάν:

α) οι συνέπειες του αδικήματος επεκτείνονται στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ή

β) το αδίκημα είναι τέτοιου είδους ώστε να διαταράσσει τη δημόσια τάξη και ασφάλεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ή

γ) η δίωξη είναι απαραίτητη για την καταπολέμηση παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

Σε τέτοιες περιπτώσεις ενημερώνονται κατάλληλα οι Διπλωματικές Αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του Άρθρου αυτού δε θίγουν το δικαίωμα του ελέγχου και της έρευνας, το οποίο οι αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών έχουν σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.

Άρθρο 14

Οι οποιεσδήποτε διαφορές, που θα αφορούν την ερμηνεία ή εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής, θα επιλύονται με απευθείας συνομιλίες των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών.

Σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία, με την επίλυσή τους, τότε θα διευθετούνται μέσω της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 15

1. Η Συμφωνία αυτή θα είναι απεριόριστης χρονικής διάρκειας.

2. Η Συμφωνία αυτή θα εγκριθεί σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Μερών και θα τεθεί σε ισχύ σε τριάντα ημέρες μετά από την ημερομηνία της ανταλλαγής επιστολών και γνωστοποίησης της έγκρισης.

3. Οποιαδήποτε μεταβολή ή τροποποίηση της Συμφωνίας αυτής θα συμφωνείται κάθε φορά εγγράφως από τις δύο πλευρές και θα τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου αυτού.

4. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί με έγγραφη ανακοίνωσή του προς το άλλο Μέρος, να καταγγέλλει τη Συμφωνία. Η καταγγελία θα τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά από την ημερομηνία λήψης της ανακοίνωσης.

5. Έγινε στα Τίρανα, την 13η Ιανουαρίου 1991, σε δύο πρωτότυπα κείμενα, το καθένα στην ελληνική γλώσσα και στην αλβανική γλώσσα, έχοντα τα δύο κείμενα την ίδια ισχύ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	ADIL CARCANI

Άρθρο δεύτερο

Οι προβλεπόμενες από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 της Συμφωνίας μεταβολές ή τροποποιήσεις αυτής θα εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρούμενης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 2 αυτής.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ